

Dumnezeu, nu poate dobândi sănătatea duhovnicească.

- Părinte, în ce constă sănătatea duhovnicească?

- Sănătatea duhovnicească înseamnă gânduri curate, minte luminată și inimă curată în care își fac sălaș mereu Hristos și Maica Domnului. Trezvia neîncetată împreună cu supravegherea de sine și cu rugăciunea ne ajută foarte mult să dobândim sănătatea sufletului. Rugăciunea este absolut necesară pentru curățirea sufletului, iar curăția pentru păstrarea unei stări duhovnicești bune.

Desigur, viața nu este o tabără de vară. Are bucurii, dar are și mahniri. Înainte de Înviere este Răstignirea. Loviturile încercărilor sunt absolut necesare pentru mântuirea sufletului nostru,

deoarece ele curăță sufletul. Așa cum se întâmplă și cu rufe. Cu cât le frecăm mai mult atunci când le spălăm, cu atât se curăță mai bine. La fel și cu caracatița, cu cât o lovim mai mult, cu atât mai mult se curăță și se înmoaie. Și peștele este frumos atunci când înoată în mare și este viu; chiar și atunci când este în piață cu solzii și măruntaiele lui. Dar se face folositor numai atunci când se curăță- deși se urâtește la exterior- iar apoi se frige. Tot astfel și omul, atunci când pierde ceva lumesc, deși la exterior se pare că își pierde viața, viabilitatea lumească, adică „solzii”, în realitate, însă, el se curăță de orice lucru nefolositor întru sine și se „frige”. Atunci se face folositor.

Sursa: marturieathonita.ro

Cuviosul Paisie Aghioritul, Trezire duhovnicească, Editura Evanghelismos

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 14 octombrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași
Marti 15 octombrie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 19 octombrie	18:00	Vecernia
Duminică 20 octombrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 23-a după Rusalii (Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

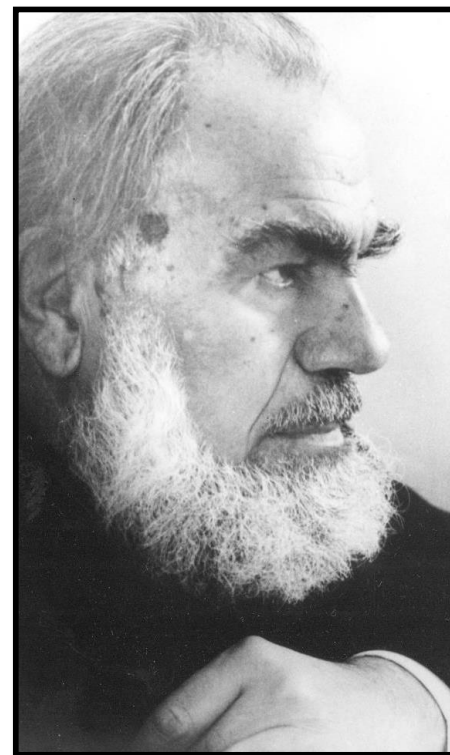

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dacă gândești rele despre oameni înseamnă că un duh rău viețuiește întru tine și el îți însuflă gânduri rele împotriva oamenilor.” – Sfântul Siluan Athonitul

Nr. 316 / 13 octombrie 2019

CELE DOUĂ PĂRȚI ALE SFINTEI LITURGHII

În primele veacuri creștine, candidații la primirea în Biserică (primire care se făcea prin Botez) erau mai întâi instruiți în învățătura elementară a Evangheliei.

Învățătorii lor - de obicei preoți sau episcopi - se numeau, „cateheți”, iar învățăceii erau cunoscuți sub numele de, „catehumeni”. Până la primirea Botezului, ei făceau parte din categoria celor, „chemați”, adică poftiți și așteptați să facă parte din Trupul mistic al lui Hristos, să devină creștini, în timp ce creștinii deja botezați erau numiți „credincioși” - iar uneori chiar, „sfinți”.

Datorită acestui fapt, Liturghia a fost structurată în două părți: Prima parte, cuprinsă între binecuvântarea de începere a Liturghiei și Cântarea heruvimică, era Liturghia catehumenilor, iar partea a doua se numea Liturghia credincioșilor. La cea dintâi participau atât

MITROPOLITUL BAROLOMEU ANANIA

1921 – 2011

catehumenii, cât și credincioșii. Către sfârșitul acesteia, prin câteva ectenii (cereri) intermediare, catehumenii erau invitați să părăsească locașul, ușile se închideau („Ușile, ușile... Cu înțelepciune.”) cu grijă și rămâneau doar credincioșii, adică cei botezați, cei ce primiseră Tainele inițierii creștine, singurii îndreptățiți să rostească în întregime Crezul, să participe la misterul liturgic - care avea un caracter inițiativ - și să primească Sfânta Împărtășanie.

Mai târziu, când botezul copiilor s-a generalizat, denumirea de Liturghie a catehumenilor a rămas doar la dimensiunea ei istorică, iar ecteniile intermediare, nemaiaivând obiect, nu se mai rostesc.

Am socotit că e bine să fac această introducere spre a vă preveni asupra unei formule: „Ușile, ușile...” rămasă în textul celei de a două părți, pe care am să v-o explic la vremea potrivită.

Așadar, în nici un caz nu poate fi vorba de două Liturghii, ci de una singură, învățătoare și sfințitoare în același timp, deoarece toate elementele ei participă la împletirea armonioasă a acestor două dimensiuni.

Pe de altă parte, e bine să știți că dacă în tradiția răsăriteană avem o Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur și o Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, ele nu sunt două Liturghii,

ci una singură, redactată în două versiuni foarte apropiate (deci, cu foarte puține deosebiri, mai ales în rostirile de taină), redactate de cei doi Sfinți Părinți după una mai veche și mai simplă, numită Liturghia Sfântului Iacob.

Exista însă o a doua, numită Liturghia Darurilor mai-înainte sfințite sau a Sfântului Grigorie Dialogul, care, având o structură cu totul specială, este oficiată numai în anumite zile ale Postului Mare. Ea nu intră în planul acestor cateheze liturgice.

Liturghia care poartă numele Sfântului Vasile cel Mare se oficiază numai de zece ori pe an, iar asupra ei mă voi opri doar atunci când va fi nevoie.

Sursa: ortodoxiatinerilor.ro

Mitropolitul Bartolomeu Anania - *Cartea deschisă a împărăției - o însoțire liturgică pentru preoți și mireni*

SFÂNTUL CUVIOS PAISIE AGHIORITUL

1924 – 1994

SĂNĂTATEA DUHOVNICEASCĂ

Mult mă bucur când văd suflete care iau aminte și se nevoiesc în lumea care s-a umplut de diavoli. Dumnezeu, ca un bun și drept cum este, ne-a dat tuturor harismele potrivite fiecăruia - de pildă

bărbaților bărbăția, iar femeilor dragostea - ca să ne nevoim și să urcăm treptele duhovnicești cu ajutorul harului dumnezeiesc spre a ne apropia din ce în ce mai mult de Cel Care este Creatorul nostru. Nu trebuie să uităm niciodată că avem alături de noi, afară de oamenii ce ne pot ajuta duhovnicește, și pe Iisus Hristos, Care ne ajută, pe Maica Domnului, pe Heruvimi, pe Serafimi și pe toți Sfinții. Așadar, curaj! Hristos este foarte puternic, este Atotputernic și ne va da puterea Sa cea dumnezeiască să sfărâmăm coarnele celui viclean. Ne urmărește mereu nevăzut și ne întărește atunci când noi avem intenție bună și ne facem, după putere, mica noastră nevoință.

Pe cât putem, să ne îndepărtăm de pricinile păcatului. Să luăm aminte la simțurile noastre, pentru că toate de acolo încep. Iar atunci când, uneori sau de mai multe ori, ne vine greu, să evităm cel puțin curiozitatea, ca ochii noștri să nu adune chipuri păcătoase căci apoi diavoliile ne vor rula filme. Dacă luăm un cărbune aprins și-l ținem în palmă, este firesc să ne ardă. Dar dacă îl mișcăm în mână - se înțelege că pentru puțin timp - nu ne va arde. Tot astfel se întâmplă și cu imaginile păcătoase, atunci când se mișcă repede, ochii nu le țin, ci numai trec peste ele și astfel nu ni se arde sufletul.

Toți care n-au luat aminte și au dobândit obișnuințe rele trăind o viață lumească, după întoarcerea lor să primească fără murmur războiul vrăjmașului, însă fără să cultive dorințe rele. Dacă se vor nevoi astfel, se vor curăța și vor ajunge în starea oamenilor curați, care n-au cunoscut nici păcate mari, nici n-au dobândit obișnuințe rele și pentru aceasta nici război mare nu au. Iar dacă vor pune în valoare ca experiență căderile lor de mai înainte, vor spori mult. [...] Dacă cineva se va ocupa de ogorul cel necultivat al sufletului său, va dezrădăcina toți spinii patimilor lui și va planta în locul lor virtuți. Dar această lucrare este obositoare și are trebuință de multă voință și răbdare.

– Părinte, să ne spunei practic cum se face această lucrare.

– Fiecare să încerce în fiecare zi să pună în lăuntru său ceva duhovnicesc, care va respinge ceva lumesc și păcătos, și așa, încet-încet, se va dezbrăca de omul cel vechi și în continuare se va mișca liber în spațiul duhovnicesc. Să-și pună în memorie închipuiri sfinte în loc de păcătoase. Să schimbe cântecele cu psalmodieri și revistele lumești cu cărți duhovnicești. Dacă omul nu se taie de la orice lucru lumesc și păcătos și nu are comuniune cu Hristos, cu Prea Curata, cu sfinții, cu Biserica biruitoare și nu se lasă cu desăvârșire în mâinile lui